Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (šesto vijeće)

24. rujna 2019.*

„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja moped – Raniji dizajn Zajednice – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Različit ukupan dojam – Upućeni korisnik – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Usklađeno tumačenje članka 6. Uredbe br. 6/2002 – Nepostojanje upotrebe ranijeg trodimenzionalnog nacionalnog neregistriranog žiga u registriranom dizajnu – Članak 25. stavak 1. točka (e) Uredbe br. 6/2002 – Nepostojanje neovlaštene upotrebe djela zaštićenog autorskim pravom države članice u registriranom dizajnu – Članak 25. stavak 1. točka (f) Uredbe br. 6/2002”

U predmetu T-219/18,

Piaggio & C. SpA, sa sjedištem u Pontederi (Italija), koji zastupaju F. Jacobacci, B. La Tella i B. Lucchetti, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju L. Rampini i J. Crespo Carrillo, u svojstvu agenata,

tuženika,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, sa sjedištem u Taizhou (Kina), koji zastupaju M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea i M. Balestriero, odvjetnici,

povodom tužbe podnesene protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. siječnja 2018. (predmet R 1496/2015-3) u vezi s postupkom za proglašavanje dizajna ništavim između društava Piaggio & C. i Zhejiang Zhongneng Industry Group,

OPĆI SUD (šesto vijeće),

u sastavu: G. Berardis, predsjednik, S. Papasavvas i O. Spineanu-Matei (izvjestiteljica), suci,

tajnik: E. Hendrix, administrator,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 30. ožujka 2018.,

uzimajući u obzir EUIPO-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 9. srpnja 2018.,

* Jezik postupka: talijanski

uzimajući u obzir intervenijentov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 9. srpnja 2018.,

nakon rasprave održane 27. veljače 2019.,

uzimajući u obzir rješenje od 30. travnja 2019. o ponovnom otvaranju usmenog dijela postupka,

uzimajući u obzir pisano pitanje koje je Opći sud postavio strankama i njihove odgovore na to pitanje podnesene tajništvu Općeg suda 16. i 17. svibnja 2019.,

uzimajući u obzir odluku od 20. svibnja 2019. o zatvaranju usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 Intervenijent, društvo Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, podnio je 19. studenoga 2010. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) prijavu za registraciju dizajna Zajednice na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45. i ispravak SL 2018., L 72, str. 42.)

2 Dizajn za koji je zatražena registracija prikazan je iz sljedećih šest pogleda:

3 U skladu s člancima 41. do 43. Uredbe br. 6/2002, intervenijent se u svojoj prijavi za registraciju pozvao na pravo prvenstva osporavanog dizajna, koje se temelji na ranijoj prijavi za registraciju istog dizajna podnesenoj nadležnom kineskom tijelu 13. srpnja 2010.

4 Proizvodi u koje se osporavani dizajn namjerava ugraditi obuhvaćeni su razredom 12-11 u smislu Sporazuma iz Locarna kojim se ustanovljuje Međunarodna klasifikacija za industrijski dizajn od 8. listopada 1968., kako je izmijenjen, i odgovaraju sljedećem opisu: „Mopedi; motocikli”

5 Prijava dizajna objavljena je u *Glasniku dizajna Zajednice br. 2010/265* od 23. studenoga 2010. Dizajn je registriran pod registarskim brojem 1783655-0002, s datumom registracije 19. studenoga 2010. i prvenstva 13. srpnja 2010.

6 Tužitelj, društvo Piaggio & C. SpA, podnio je 6. studenoga 2014. pred EUIPO-om zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna, na temelju članka 52. Uredbe br. 6/2002, za proizvode iz točke 4. ove presude.

7 Razlozi na koje se pozvao u prilog zahtjevu za proglašavanje ništavosti bili su oni iz članka 25. stavka 1. točaka (b), (e) i (f) Uredbe br. 6/2002.

8 Kao prvo, što se tiče razloga ništavosti iz članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, tužitelj je u svojem zahtjevu za proglašavanje ništavosti istaknuo da osporavani dizajn nije nov i da nema individualni karakter, u skladu s člancima 5. i 6. te uredbe. U prilog tim izjavama tužitelj je izabrao raniji dizajn koji se na tržište stavlja pod nazivom Vespa LX (u daljnjem tekstu: raniji dizajn), čije je otkrivanje pokazao putem slika objavljenih u specijaliziranim časopisima *Motociclisimo* iz svibnja 2005., *In sella* iz travnja 2005. i *City-X* iz lipnja 2009. Te slike i popratne informacije prikazane su u nastavku:

9 Prema tužiteljevu mišljenju, osporavani dizajn u bitnom je istovjetan ranijem dizajnu i ostavlja jednak ukupan dojam, što omogućava isključivanje njegove novosti i individualnog karaktera, u skladu s člancima 5. i 6. Uredbe br. 6/2002.

10 Kao drugo, što se tiče razloga ništavosti iz članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002, tužitelj ističe da je oblik skutera, u koji se raniji dizajn trebao ugraditi, također zaštićen talijanskim zakonom kao trodimenzionalni neregistrirani „*de facto* žig" koji se u Italiji rabio od 2005. (u daljnjem tekstu: raniji žig). Prema tužiteljevu mišljenju, taj žig stekao je upotrebom snažan razlikovni karakter jer su

razlikovna obilježja trodimenzionalnog oblika skutera koja on štiti ostala u bitnom nepromijenjena otkad je tužitelj izradio i prvi put stavio na tržište skuter Vespa, što datira od 1945./1946. Prema tužiteljevu mišljenju, razlikovna obilježja u pitanju su sljedeća:

– oblik slova X između stražnje oplate i dijela ispod sjedala, prikazan u nastavku:

– oblik obrnutog slova Ω između dijela ispod sjedala i prednje zaštite, prikazan u nastavku:

– oblik strelice prednje zaštite, prikazan u nastavku:

11 Tužitelj je tvrdio da je dostavio dokaz o općepoznatoj upotrebi ranijeg žiga i vjerojatnosti dovođenja relevantne javnosti u zabludu do koje je došlo zbog osporavanog dizajna u odnosu na raniji žig.

12 Kao treće, što se tiče razloga ništavosti iz članka 25. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 6/2002, tužitelj je istaknuo da je raniji dizajn zaštićen talijanskim i francuskim autorskim pravom. Prema tužiteljevu mišljenju, raniji dizajn neosnovano se, kao intelektualna tvorevina, rabio u osporavanom dizajnu.

13 Odjel za poništaje priznao je odlukom od 23. lipnja 2015. osporavanom dizajnu novost u smislu članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 5. Međutim, prihvatio je, na temelju ranijeg dizajna, zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna jer on nema individualni karakter u smislu članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 6. Budući da je zaključio da je osporavani dizajn ništav zbog nepoštovanja tog uvjeta koji se za njegovu zaštitu zahtijeva Uredbom br. 6/2002, Odjel za poništaje smatrao je nepotrebnim ispitivati druge razloge ništavosti na koje se tužitelj pozivao, odnosno one iz članka 25. stavka 1. točaka (e) i (f) navedene uredbe.

14 Intervenijent je 27. srpnja 2015., na temelju članaka 55. do 60. Uredbe br. 6/2002, podnio EUIPO-u žalbu protiv odluke Odjela za poništaje.

15 Odlukom od 19. siječnja 2018. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) treće žalbeno vijeće EUIPO-a prihvatilo je intervenijentovu žalbu, poništilo odluku Odjela za poništaje i odbilo zahtjev za proglašavanje dizajna ništavim. U bitnome, ponajprije je smatralo da su razlike između dizajna o kojima je riječ dovoljne kako bi se otklonio zaključak da osporavani dizajn nije nov u odnosu na raniji dizajn, u skladu s člankom 25. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 5. Potom je, za razliku od Odjela za poništaje, zaključilo da osporavani dizajn ima individualni karakter, u smislu članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 6. U tom pogledu, žalbeno je vijeće navelo, s jedne strane, da su razlike između dizajna o kojima je riječ brojne i dovoljno velike i, s druge strane, da je ukupan dojam koji osporavani dizajn ostavlja na upućenog korisnika različit od onoga koji kod njega izaziva promatranje ranijeg dizajna. Konačno, žalbeno je vijeće, u skladu s člankom 60. Uredbe br. 6/2002, u okviru nadležnosti Odjela za poništaje, odlučilo o drugim dvama razlozima ništavosti na koje se tužitelj pozvao pred Odjelom za poništaje, odnosno o onima iz članka 25. stavka 1. točaka (e) i (f) navedene uredbe. Stoga je, s jedne strane, zaključilo da se raniji žig nije rabio u osporavanom dizajnu, među ostalim, zbog očitih stilskih razlika između njih i visokog stupnja pažnje relevantne javnosti ranijeg žiga, i da se, posljedično, nije mogao primijeniti razlog ništavosti predviđen člankom 25. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 6/2002. S druge strane, što se tiče razloga ništavosti predviđenog člankom 25. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 6/2002, žalbeno vijeće smatralo je da ništavost osporavanog dizajna zbog povrede talijanskog i francuskog autorskog prava nije opravdana jer se raniji dizajn, kao intelektualna tvorevina, nije rabio u osporavanom dizajnu, s obzirom na to da su njihova estetika i dojmovi koje izazivaju različiti.

Postupak i zahtjevi stranaka

16 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku i, posljedično, proglasi osporavani dizajn ništavim;

– naloži da sve troškove koji se odnose na postupak pred žalbenim vijećem idu na teret EUIPO-a i intervenijenta, u smislu članka 190. Poslovnika Općeg suda;

– naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova ovog postupka.

17 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

18 Intervenijent od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– potvrdi valjanost osporavanog dizajna;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

19 Uvodno, s obzirom na to da „potvrđivanje valjanosti osporavanog dizajna” znači odbijanje tužbe, drugi dio intervenijentova zahtjeva valja tumačiti kao da u biti ima za cilj odbijanje tužbe (vidjeti analogijom presudu od 13. prosinca 2016., Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX), T-58/16, neobjavljenu, EU:T:2016:724, t. 15.)

20 U prilog tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga, koji se temelje, prvi, na povredi članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 6.; drugi, na povredi članka 25. stavka 1. točke (e) te uredbe; i treći, na povredi njezina članka 25. stavka 1. točke (f).

Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 6.

21 Tužitelj u okviru prvog tužbenog razloga tvrdi da je žalbeno vijeće u točkama 24. do 26. pobijane odluke pogrešno smatralo da je on priznao da dizajni o kojima je riječ nisu potpuno istovjetni i da se razlike između njih ne mogu okvalificirati kao „beznačajne pojedinosti”.

22 Tužitelj također ističe da je žalbeno vijeće počinilo pogreške u tumačenju i primjeni načelâ iz članka 6. Uredbe br. 6/2002, unatoč tome što u skladu s tom odredbom osporavani dizajn nema individualni karakter s obzirom na raniji dizajn.

23 EUIPO i intervenijent osporavaju sve tužiteljeve argumente.

24 Valja podsjetiti na to da se člankom 25. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 6/2002 određuje da dizajn Zajednice može biti proglašen ništavim samo u slučaju ako ne ispunjava uvjete iz članaka 4. do 9. te uredbe.

25 Na temelju članka 4. stavka 1. Uredbe br. 6/2002, dizajn se štiti dizajnom Zajednice u onoj mjeri u kojoj je nov i u kojoj ima individualni karakter.

26 U skladu s člankom 5. Uredbe br. 6/2002, dizajn se smatra novim ako nijedan istovjetni dizajn nije bio učinjen dostupnim javnosti. Dizajni se smatraju istovjetnima ako se njihova obilježja razlikuju samo u beznačajnim pojedinostima.

27 Uvodno valja istaknuti da je utvrđenja sadržana u točkama 24. do 26. pobijane odluke žalbeno vijeće oblikovalo u okviru svojeg ispitivanja navodnog nepostojanja novosti osporavanog dizajna u skladu s člankom 25. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 5. Tužitelj se, kao što je to potvrdio tijekom rasprave, u prilog svojoj tužbi ne poziva ni na povredu tih odredbi ni na to da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u ocjeni novosti osporavanog dizajna te priznaje da dizajni o kojima je riječ nisu istovjetni. Slijedom toga, tužitelj ne može u okviru ovog tužbenog razloga – koji se, među ostalim, temelji na povredi članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 6. – s uspjehom osporavati ocjene žalbenog vijeća sadržane u točkama 24. do 26. pobijane odluke, koje se odnose na navodno nepostojanje novosti osporavanog dizajna u smislu članka 5. iste uredbe.

28 Što se tiče ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna, kao prvo, valja podsjetiti na to da se, prema članku 6. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 6/2002, smatra da registrirani dizajn Zajednice ima individualni karakter ako se ukupan dojam koji ostavlja na upućenog korisnika razlikuje od ukupnog dojma koji na takva korisnika ostavlja bilo koji dizajn koji je bio učinjen dostupnim javnosti prije datuma podnošenja prijave za registraciju dizajna ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva.

29 Talijanska verzija članka 6. stavka 1. Uredbe br. 6/2002 dodaje da se ukupan dojam koji dizajn treba ostavljati da bi se smatralo da on ima individualni karakter mora „značajno” razlikovati od onoga koji na upućenog korisnika ostavlja bilo koji dizajn koji je bio učinjen dostupnim javnosti.

30 Valja istaknuti da iz ustaljene sudske prakse proizlazi da potreba ujednačenog tumačenja odredbe prava Unije zahtijeva da se, u slučaju neslaganja između njezinih različitih jezičnih verzija, ta odredba tumači ovisno o kontekstu i svrsi propisa kojeg je sastavni dio. Tumačenje odredbe prava Unije podrazumijeva, među ostalim, usporedbu njezinih jezičnih verzija (vidjeti presudu od 23. prosinca 2015., Firma Theodor Pfister, C-58/15, neobjavljenu, EU:C:2015:849, t. 25. i navedenu sudsku praksu).

31 Upravo je, među sastavljenim aktima u postupku koji je doveo do donošenja Uredbe br. 6/2002, prvi Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o dizajnu Zajednice, koji je podnijela Europska komisija (SL 1994., C 29, str. 20.), sadržavao, u članku 6. stavku 1., u svim jezičnim verzijama pojašnjenje „značajno”. Slijedom mišljenja Gospodarskog i socijalnog odbora o „Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o dizajnu Zajednice” (SL 1994., C 388, str. 9.) – u kojem je navedeno da bi učinak izraza „značajno” bio isključivanje predviđene zaštite mnogih dizajna, osobito tekstilnih, i u kojem se stoga predlaže da se on izostavi – to je pojašnjenje uklonjeno iz članka 6. stavka 1. izmijenjenog prijedloga Uredbe (EZ) Vijeća o dizajnu Zajednice (SL 2000., C 248 E, str. 3.), koji je podnijela Komisija, u svim jezičnim verzijama osim u talijanskoj. To neslaganje u tekstu te odredbe zadržalo se u talijanskoj verziji izmijenjenog prijedloga Uredbe Vijeća o dizajnu Zajednice (SL 2001., C 62 E, str. 173.), kako ga je Komisija konačno podnijela.

32 Osim toga, iz usporednog ispitivanja različitih postojećih jezičnih verzija Uredbe br. 6/2002 i osobito njezina članka 6. stavka 1. proizlazi da se, osim u talijanskoj, u svim jezičnim verzijama navedenog članka predviđa da se smatra da dizajn ima individualni karakter ako se ukupan dojam koji ostavlja na upućenog korisnika razlikuje od ukupnog dojma koji na takva korisnika ostavlja bilo koji dizajn koji je bio učinjen dostupnim javnosti.

33 U tim okolnostima Opći sud smatra da je pojašnjenje „značajno”, sadržano samo u jednoj jezičnoj verziji članka 6. stavka 1. Uredbe br. 6/2002, očito nesretan ostatak zakonodavnog postupka koji je prethodio donošenju navedene uredbe.

34 Stoga članak 6. stavak 1. Uredbe br. 6/2002 treba tumačiti i primjenjivati, s jedne strane, u skladu s njegovim tekstom, kako se na njega podsjeća u točki 32. ove presude, koji proizlazi iz različitih jezičnih verzija Uredbe br. 6/2002 koje trenutačno postoje, osim iz talijanske verzije, i, s druge strane, u skladu s jedinstvenim i neovisnim tumačenjem dotične jezične verzije navedene odredbe u sudskoj praksi.

35 U tu svrhu valja podsjetiti na to da uvjet koji je postavljen člankom 6. Uredbe br. 6/2002 prekoračuje onaj postavljen člankom 5. iste uredbe jer se različit ukupan dojam na upućenog korisnika u smislu navedenog članka 6. može temeljiti samo na postojanju objektivnih razlika između suprotstavljenih dizajna (presuda od 6. lipnja 2013., Kastenholz/OHIM – Qwatchme (Brojčanici sata), T-68/11, EU:T:2013:298, t. 39.). Stoga valja uzeti u obzir razlike koje su dovoljno velike da bi stvorile različite dojmove o cjelini (vidjeti presudu od 4. srpnja 2017., Murphy/EUIPO – Nike Innovate (Narukvica električnog sata), T-90/16, neobjavljenu, EU:T:2017:464, t. 43. i navedenu sudsku praksu).

36 Kao drugo, valja istaknuti da se u uvodnoj izjavi 14., među ostalim, navodi da se procjena o tome ima li određeni dizajn individualni karakter treba temeljiti na tome razlikuje li se ukupan dojam ostavljen na upućenog korisnika koji promatra dizajn jasno od ukupnog dojma koji na njega ostavlja skupnost postojećih dizajna.

37 U tom se pogledu člankom 28. stavkom 1. točkom (b) podtočkom v. Uredbe Komisije (EZ) br. 2245/2002 od 21. listopada 2002. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 341, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 70.) pojašnjava da, ako je razlog za nevaljanost to što registrirani dizajn Zajednice ne ispunjava uvjete, među ostalim, iz članka 6. Uredbe br. 6/2002, zahtjev za proglašavanje nevaljanosti mora sadržavati naznaku i reprodukciju prijašnjih dizajna koji bi mogli predstavljati prepreku novosti ili individualnom karakteru registriranog dizajna Zajednice kao i dokumente koji dokazuju postojanje tih ranijih dizajna.

38 Tužitelj je pak – što je potvrdio tijekom rasprave – u prilog ovom tužbenom razlogu, u odnosu na sve ono što je postojalo ranije u okviru skupnosti dizajna na koju uvodna izjava 14. Uredbe br. 6/2002 upućuje, izabrao raniji dizajn jer ima obilježja prikazana u točki 10. ove presude, za koji je podnio reprodukcije koje dokazuju da postoji i da je učinjen dostupnim javnosti.

39 Kao treće, valja podsjetiti na to da se člankom 6. stavkom 2. Uredbe br. 6/2002 propisuje da se pri ocjeni individualnog karaktera dizajna mora uzeti u obzir stupanj slobode koji je dizajner imao u njegovu razvoju.

40 U svjetlu tih razmatranja treba ocijeniti je li osporavani dizajn lišen individualnog karaktera u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002 u odnosu na raniji dizajn.

Upućeni korisnik osporavanog dizajna i stupanj slobode dizajnera

41 Žalbeno vijeće u ovom je predmetu ponajprije navelo, u točkama 30. do 32. pobijane odluke, da je relevantni sektor u odnosu na koji treba identificirati upućenog korisnika osporavanog dizajna sektor „skutera”, kao potkategorija kategorije „Mopedi; motocikli”.

42 Za razliku od onoga što tvrdi intervenijent, koji smatra da je relevantni sektor onaj potkategorije „klasičnih skutera”, valja potvrditi da je relevantni sektor „skutera”, koji je žalbeno vijeće izabralo, a koji tužitelj nije osporavao. Naime, time se vodi računa o naznaci proizvoda „Mopedi; motocikli” iz prijave za registraciju, u koje se osporavani dizajn namjerava ugraditi, ali i o samom osporavanom dizajnu jer se time omogućava identificiranje „skutera” u okviru šire kategorije proizvoda navedene tijekom registracije i, posljedično, stvarno određivanje upućenog korisnika i stupnja slobode dizajnera u razvoju osporavanog dizajna (vidjeti u tom smislu presudu od 18. ožujka 2010., Grupo Promer Mon Graphic/OHIM – PepsiCo (Prikaz kružnog promotivnog artikla), T-9/07, EU:T:2010:96, t. 56.).

43 Zatim je žalbeno vijeće, u točkama 33. do 35. pobijane odluke, navelo da je upućeni korisnik osporavanog dizajna osoba koja skuter rabi za vlastiti prijevoz, koja poznaje različite dizajne skutera koji postoje na tržištu i koja ima određeni stupanj poznavanja elemenata koje ti proizvodi uobičajeno sadržavaju. Dodalo je da se, s obzirom na njezin interes za vozila u pitanju, tu osobu može razumjeti u smislu korisnika koji je istodobno posebno pažljiv i osjetljiv na dizajn i estetiku dotičnih proizvoda.

44 Što se tiče stupnja slobode dizajnera osporavanog dizajna, žalbeno je vijeće, u točkama 36. do 41. pobijane odluke, navelo da čimbenici koji u određenoj mjeri uvjetuju slobodu dizajna u području skutera nisu opći trendovi u području dizajna ni moguće zasićenje sektora, nego su uglavnom povezani s vrstom i funkcijom vozila, u dijelu u kojem skuter treba vozaču omogućiti da mu je torzo uspravan, da su mu noge savijene pod 90 stupnjeva i stopala udobno oslonjena na središnjem osloncu za stopala. Skuter usto treba imati kotače ograničenog promjera, zaštitu i oplatu koja pokriva motor. Stoga se sloboda dizajna mogla očitovati u dizajnu zaštite, oslonca za stopala, oplate, blatobrana, sjedala, kotača i u dizajnu i smještanju prednjeg i stražnjeg svjetla. Žalbeno vijeće iz toga je zaključilo da se stupanj slobode dizajnera može definirati barem kao srednji stupanj.

45 Na temelju tih tvrdnji žalbenog vijeća, koje stranke dosad nisu osporile, treba provesti usporedbu ukupnih dojmova koje ostavljaju dizajni o kojima je riječ.

Usporedba ukupnih dojmova koje dizajni o kojima je riječ ostavljaju na upućenog korisnika

46 U skladu sa sudskom praksom, procjenu o tome ima li određeni dizajn individualni karakter treba provesti u odnosu na jedan ili više preciziranih, individualiziranih, određenih i identificiranih dizajna iz ukupnosti dizajna koji su ranije učinjeni dostupnima javnosti. Stoga, kako bi se moglo smatrati da dizajn ima individualni karakter, ukupan dojam koji on treba ostaviti na upućenog korisnika mora se

razlikovati od dojma koji na takvog korisnika proizvodi jedan ili više ranijih dizajna, uzetih zasebno, a ne kombinacija izdvojenih obilježja iz više ranijih dizajna (vidjeti u tom smislu presudu od 19. lipnja 2014., Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, t. 25. i 35.).

47 Individualni karakter dizajna proizlazi iz različitog ukupnog dojma ili iz činjenice da kod upućenog korisnika nije nastao dojam „već viđenog" u odnosu na sve ono što je postojalo ranije u okviru skupnosti dizajna, a pritom se ne uzimaju u obzir razlike koje nisu dovoljno velike da bi utjecale na navedeni ukupan dojam, iako premašuju beznačajne detalje, ali se u obzir uzimaju razlike koje su dovoljno velike da bi stvorile različite dojmove o cjelini (vidjeti presudu od 7. studenoga 2013., Budziewska/OHIM – Puma (Mačka u skoku), T-666/11, neobjavljenu, EU:T:2013:584, t. 29. i navedenu sudsku praksu).

48 Tijekom procjene individualnog karaktera dizajna u odnosu na sve ono što je postojalo ranije u okviru skupnosti dizajna valja uzeti u obzir prirodu proizvoda na koji je dizajn primijenjen ili u koji je on ugrađen, a posebno industrijski sektor kojemu on pripada (vidjeti uvodnu izjavu 14. Uredbe br. 6/2002), stupanj slobode koju je imao dizajner u razvoju dizajna (vidjeti članak 6. stavak 2. Uredbe br. 6/2002), moguće zasićenje stanja tehnike – koje, ako se ne može smatrati ograničavajućim za slobodu dizajnera, može biti takvo da upućenog korisnika učini osjetljivijim na razlike između uspoređivanih dizajna – te način na koji se koristi predmetnim proizvodom, osobito s obzirom na rukovanje kojemu je uobičajeno podvrgnut tom prilikom (vidjeti presudu od 7. studenoga 2013., Mačka u skoku, T-666/11, neobjavljenu, EU:T:2013:584, t. 31. i navedenu sudsku praksu).

49 Budući da je tužitelj, u odnosu na sve ono što je postojalo ranije u okviru skupnosti dizajna, izabrao raniji dizajn, potrebno je provesti usporedbu između, s jedne strane, ukupnog dojma koji on ostavlja i, s druge strane, ukupnog dojma koji ostavlja osporavani dizajn (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2010., Shenzhen Taiden/OHIM – Bosch Security Systems (Komunikacijska oprema), T-153/08, EU:T:2010:248, t. 23. i 24.).

50 Kao prvo, valja utvrditi da nije utemeljena tužiteljeva tvrdnja da činjenica da dizajni o kojima je riječ imaju više zajedničkih elemenata i imaju opći oblik koji je vrlo sličan omogućava utvrđenje da osporavani dizajn ostavlja ukupan dojam „već viđenog" u odnosu na raniji dizajn.

51 Naime, kao što je to pravilno istaknulo žalbeno vijeće, dok kod osporavanog dizajna prevladavaju u bitnome oštre linije, raniji dizajn ima više zaobljene linije. Dizajni o kojima je riječ stoga kod upućenog korisnika, kojemu se trebaju pripisati osobita pažnja i osjetljivost, osobito u odnosu na dizajn i estetiku dotičnih proizvoda, izazivaju različite dojmove.

52 Osim toga, valja podsjetiti na to da nije isključeno da tijekom usporedbe dizajna određena obilježja dotičnih proizvoda ili dijelova proizvoda mogu dominirati nad dojmom koji svaki od dizajna ostavlja. Međutim, kako bi se odredilo dominira li dano obilježje nad proizvodom ili njegovim dijelom, potrebno je ocijeniti utjecaj koji je više ili manje izražen, a koji različita obilježja proizvoda ili dijela o kojem je riječ imaju na izgled tog proizvoda ili tog dijela (vidjeti u tom smislu presudu od 25. listopada 2013., Merlin i dr./OHIM – Dusyma (Igre), T-231/10, neobjavljenu, EU:T:2013:560, t. 36.).

53 Tužitelj se poziva na određena obilježja oblika kao na razlikovna obilježja ranijeg dizajna na kojima počivaju sličnosti između dizajna o kojima je riječ. Riječ je o obliku slova X između stražnje oplate i dijela ispod sjedala, obliku obrnutog slova Ω između dijela ispod sjedala i prednje zaštite te obliku strelice prednje zaštite, kojima je Tribunale di Torino (Sud u Torinu, Italija) – povodom spora između intervenijenta i tužitelja, presudom od 6. travnja 2017. br. 1900/2017 (u daljnjem tekstu: presuda Suda u Torinu), koju je potvrdio Corte d'appello di Torino (Žalbeni sud u Torinu, Italija) presudom od 12. prosinca 2018. br. 677/2019 (u daljnjem tekstu: presuda Žalbenog suda u Torinu) – dodao oblik kapljice trupa. Međutim, valja istaknuti da tužitelj nije dokazao ni da bi upućeni korisnik stvarno

prepoznao ta obilježja kao ona koja dominiraju izgledom ranijeg dizajna ni da bi se takva obilježja nalazila i u osporavanom dizajnu, imajući utjecaj na njegov izgled koji je usporediv onomu koji ona imaju na raniji dizajn.

54 Konačno, valja istaknuti da su tužiteljevi argumenti – s jedne strane, da se zajednički elementi dizajna o kojima je riječ nalaze i u drugim verzijama skutera Vespa otkad ga je tužitelj izradio i prvi put stavio na tržište, što datira od 1945./1946., i, s druge strane, da model skutera Vespa S obuhvaća, među ostalim, pravokutno svjetlo i pravocrtne elemente – bespredmetni. Naime, zbog razloga izloženih u točkama 38. i 49. ove presude, ti argumenti nemaju nikakav utjecaj u svrhe ispitivanja individualnog karaktera osporavanog dizajna, koji treba ocjenjivati isključivo u odnosu na raniji dizajn, koji je tužitelj izabrao, u odnosu na sve ono što je postojalo ranije u okviru skupnosti dizajna, u prilog zahtjevu za proglašavanje ništavosti.

55 Kao drugo, u odnosu na tužiteljev argument koji se temelji na činjenici da se razlike koje je naglasilo žalbeno vijeće u biti temelje na manje važnim detaljima, valja istaknuti da razlike nisu važne u ukupnom dojmu koji ostavljaju suprotstavljeni dizajni kad se ne ističu dovoljno da bi dovele do toga da upućeni korisnik proizvode o kojima je riječ doživljava kao različite ili da neutraliziraju sličnosti koje su utvrđene između tih dizajna (vidjeti u tom smislu presudu od 21. studenoga 2013., El Hogar Perfecto del Siglo XXI/OHIM – Wenf International Advisers (Vadičep), T-337/12, EU:T:2013:601, t. 49. do 54.).

56 Međutim, tužitelj se ne može s uspjehom pozivati na činjenicu da su razlike koje je žalbeno vijeće uočilo gotovo irelevantne u okviru teoretskog ispitivanja dizajna o kojima je riječ i još manje odlučujuće u tijeku „ispitivanja u stvarnom životu” jer, dok ga rabi, upućeni korisnik skuter vizualizira pod kutom uključivo između 45 i 60 stupnjeva.

57 Naime, kao prvo, za razliku od onoga što tužitelj tvrdi, pogledu na proizvode u koje se dizajn namjerava ugraditi koji ima korisnik tijekom upotrebe ne treba dati prednost pri ispitivanju percepcije izgleda dizajna o kojima je riječ koju ima upućeni korisnik, s obzirom na to da on svoj izbor da kupi i svoju odluku da rabi dotične proizvode temelji i na njihovu dizajnu (vidjeti u tom smislu presudu od 21. svibnja 2015., Senz Technologies/OHIM – Impliva (Kišobrani), T-22/13 i T-23/13, EU:T:2015:310, t. 97, neobjavljenu).

58 Kao drugo, nakon detaljne usporedbe pogleda sprijeda, sa strane i straga dizajna o kojima je riječ, žalbeno vijeće pravilno je istaknulo da su razlike koje ih razdvajaju brojne i značajne te da neće pobjeći pažnji upućenog korisnika, koji, kao što je to utvrđeno u točki 43. ove presude, poznaje različite dizajne koji postoje u dotičnom sektoru, raspolaže određenim stupnjem znanja u odnosu na obilježja koja ti dizajni uobičajeno sadržavaju i, kao rezultat njegova interesa za dotične proizvode, može ga se razumjeti kao korisnika koji je istodobno posebno pažljiv i osjetljiv na dizajn i estetiku dotičnih proizvoda.

59 Kao treće, u skladu sa sudskom praksom, što je sloboda dizajnera u razvoju dizajna više ograničena, to je vjerojatnije da će sitne razlike između osporavanih dizajna biti dovoljne kako bi se ostavio različit ukupan dojam na upućenog korisnika. I obrnuto, što je veća sloboda dizajnera u razvoju dizajna, to je manje vjerojatno da će sitne razlike između osporavanih dizajna biti dovoljne kako bi se ostavio različit ukupan dojam na upućenog korisnika (vidjeti u tom smislu presudu od 18. srpnja 2017., Chanel/EUIPO – Jing Zhou i Golden Rose 999 (Ukras), T-57/16, EU:T:2017:517, t. 30.). Međutim, u ovom slučaju razlike koje postoje između dizajna o kojima je riječ, kako ih je žalbeno vijeće istaknulo u točkama 44. do 47. pobijane odluke, i koje se odnose i na elemente u kojima se sloboda dizajnera može očitovati, brojne su i značajne, na način da stupanj slobode dizajnera, koji je definiran barem kao srednji, ne može uvjetovati zaključak u odnosu na ukupan dojam koji svaki od tih dizajna ostavlja.

60 Naime, razlike koje se odnose na svjetlo, prednju zaštitu, središnji vidljivi element prednje zaštite, otvor za ulazak zraka ili zaštitnu rešetku trube, pokazivače smjera i profil donjeg dijela blatobrana pojačavaju aspekt oštrine osporavanog dizajna u odnosu na raniji dizajn, obilježen više izgledom krivulje. Jednako tako, oblik stražnje oplate – polukrug koji je znatno sužen u ranijem dizajnu i strogo geometrijski u osporavanom dizajnu – potvrđuje takvu percepciju. Usto, oplata, koja ostavlja kotač potpuno otkrivenim u osporavanom dizajnu, što nije slučaj u ranijem dizajnu, dizajn i položaj svjetala, koja su općenito iste veličine, čine cjelinu i postavljena su na donji rub trupa u osporavanom dizajnu, dok su u ranijem dizajnu značajno različite veličine, odvojena su i postavljena na različite položaje, te dizajn ručice upravljača, vertikalne u osporavanom dizajnu i u bitnom horizontalne u ranijem dizajnu, također su značajne razlike koje utječu na dojam cjeline koji svaki od dizajna o kojima je riječ ostavlja.

61 Iz toga proizlazi da su razlike između dizajna o kojima je riječ – koje je žalbeno vijeće pravilno zamijetilo, a koje se odnose i na elemente na koje se tužitelj poziva kao na razlikovna obilježja ranijeg dizajna – upućenom korisniku uočljive i da utječu na ukupan dojam koji dizajni o kojima je riječ kod njega pobuđuju, i to neovisno o pogledu iz kojeg će upućeni korisnik promatrati navedene dizajne.

62 Kao treće, tužitelj tvrdi – a da pritom ne ističe samostalni tužbeni razlog koji se temelji na navodnom nedostatku u obrazloženju pobijane odluke – da žalbeno vijeće nije prikladno obrazložilo razloge zbog kojih se udaljilo od ocjena činjenica koje je već proveo Odjel za poništaje. Taj argument nije prihvatljiv. Naime, žalbeno vijeće, koje nije vezano ocjenama činjenica koje je proveo Odjel za poništaje, u dovoljnoj je mjeri objasnilo razloge, izložene u točkama 58. do 61. ove presude, zbog kojih je, nakon ispitivanja osnovanosti i slijedom objektivne tehničke ocjene razlika koje postoje između dizajna o kojima je riječ, došlo do drukčijih zaključaka od onih Odjela za poništaje.

63 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku u ocjeni smatrajući u točkama 49. i 51. pobijane odluke da osporavani dizajn i raniji dizajn ostavljaju različite ukupne dojmove na upućenog korisnika i zaključivši da osporavani dizajn ima individualni karakter u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002 u odnosu na raniji dizajn.

64 Iz toga slijedi da prvi tužbeni razlog treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002

65 U prilog svojem drugom tužbenom razlogu tužitelj se poziva na ništavost osporavanog dizajna, primjenom članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002, u dijelu u kojem on rabi raniji razlikovni znak kojeg je on nositelj.

66 Valja podsjetiti na to da se člankom 25. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 6/2002 predviđa da dizajn može biti proglašen ništavim ako je u kasnijem stvaranju dizajna korišten znak razlikovanja, a pravo Unije ili pravo države članice koje se odnosi na taj znak nositelju znaka daje pravo zabrane takve upotrebe.

67 U skladu sa sudskom praksom, zahtjev za proglašavanje ništavosti dizajna Zajednice koji se temelji na razlogu ništavosti iz članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002 može se prihvatiti samo ako se zaključi da će relevantna javnost smatrati da se u dizajnu Zajednice koji je predmet tog zahtjeva rabi razlikovni znak na koji se poziva u prilog zahtjevu za proglašavanje ništavosti (presuda od 12. svibnja 2010., Beifa Group/OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Pomagalo za pisanje), T-148/08, EU:T:2010:190, t. 105.). Ispitivanje tog razloga ništavosti treba se temeljiti na percepciji relevantne javnosti razlikovnog znaka na koji se poziva u prilog tom razlogu te na dojmu cjeline koji navedeni znak ostavlja na tu javnost (presuda od 12. svibnja 2010., Pomagalo za pisanje, T-148/08, EU:T:2010:190, t. 120.).

68 Kao što je to tužitelj potvrdio tijekom rasprave, znak na koji se poziva u prilog ovom tužbenom razlogu je raniji žig, koji se sastoji od trodimenzionalnog oblika skutera koji je također zaštićen kao raniji dizajn, koji je priznat i rabi se od 2005. u Italiji, a da pritom na dan pobijane odluke nije registriran.

69 U skladu s člankom 2. Codice della proprietà industriale (talijanski Zakonik o industrijskom vlasništvu), prava industrijskog vlasništva stječu se u skladu s načinima predviđenima zakonom, a razlikovni znakovi, osim registriranog žiga, zaštićeni su kad su za to ispunjeni zakonski uvjeti. Prema relevantnom talijanskom pravu i sudskoj praksi, raniji neregistrirani žig zaštićen je ako ima ista obilježja novosti i originalnosti koja su svojstvena registriranom žigu. Ako je njegova ranija upotreba općepoznata, što valja razumjeti kao stvarno poznavanje relevantne javnosti, raniji žig u pitanju sprečava registraciju kasnijeg znaka koji je istovjetan ili sličan ili, ovisno o slučaju, dovodi do ništavosti njegove registracije.

70 Što se tiče tužiteljeva prigovora koji se temelji na činjenici da je žalbeno vijeće svoju odluku utemeljilo na osobnom tumačenju primjenjivih odredbi i na subjektivnoj ocjeni dokaza koje je on dostavio, valja istaknuti da se taj argument ne može prihvatiti. Naime, žalbeno je vijeće ispitalo je li se na dan prijave osporavanog dizajna raniji žig rabio na način da je postao dobro poznat kod relevantne talijanske javnosti kako bi se na njega moglo valjano pozivati, s obzirom na talijansko pravo i sudsku praksu, u svrhu primjene članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002.

71 U okviru svojeg ispitivanja žalbeno vijeće uzelo je u obzir dokaze koje je tužitelj podnio. Ono je, s jedne strane, pravilno isključilo važnost, kao prvo, podataka koji se odnose na prodaje i tržišne udjele te informacija koje se odnose na tužiteljevu reklamnu djelatnost, s obzirom na to da se one nisu odnosile isključivo na raniji žig i, kao drugo, isprava o prodaji, koje nisu dovoljno precizno određivale odnose li se one samo ili isključivo na Italiju, na čijem je državnom području raniji žig trebao biti zaštićen.

72 Žalbeno je vijeće, s druge strane, ispitalo ispitivanje javnog mnijenja koje je tužitelj podnio kao dokaz okolnosti da je raniji žig uživao stvarno poznavanje relevantne talijanske javnosti i da je, posebno, trodimenzionalni oblik skutera koji je on štitio bio pripisan tužitelju te da je upotrebom stekao razlikovnost.

73 Što se tiče intervenijentova prigovora koji se temelji na činjenici da se tužitelj ne može valjano pozivati na raniji žig u svrhu primjene članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002, valja istaknuti da je presudom Suda u Torinu, koja je potvrđena presudom Žalbenog suda u Torinu, priznato postojanje i valjanost ranijeg žiga. Međutim, takvo utvrđenje još nije konačno, kao što to navodi intervenijent u svojim odgovorima na pitanje Općeg suda od 16. svibnja 2019.

74 Stoga, neovisno o pitanju može li se, s obzirom na talijansko pravo, valjano pozivati na raniji žig u svrhu primjene članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002, valja ispitati je li žalbeno vijeće opravdano odbilo zahtjev za proglašavanje osporavanog dizajna ništavim na temelju te odredbe, nakon što je smatralo da se raniji žig nije rabio u osporavanom dizajnu i da ne postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu relevantne javnosti zbog osporavanog dizajna u odnosu na raniji žig.

Relevantna javnost

75 U okviru analize sukoba između osporavanog dizajna i ranijeg žiga, valja uzeti u obzir prosječnog potrošača – uobičajeno obaviještenog, razumno pažljivog i opreznog – koji pripada relevantnoj javnosti koja je zainteresirana za proizvode na koje se odnosi raniji žig, odnosno za „skutere”, kao potkategoriju kategorije „Mopedi; motocikli”, kao što to proizlazi iz pobijane odluke i potvrda dobivenih od stranaka tijekom rasprave.

76 Isto tako valja uzeti u obzir činjenicu da stupanj pažnje prosječnog potrošača može varirati s obzirom na kategoriju predmetnih proizvoda (presuda od 22. lipnja 1999., Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, t. 26.).

77 U ovom slučaju, s obzirom na to da su skuteri trajna roba koja je relativno skupa, prosječni potrošač upotrijebit će visok stupanj pažnje, kao što je to žalbeno vijeće utvrdilo u točki 75. pobijane odluke.

78 Iz toga slijedi da u odnosu na prosječnog potrošača, kako je on definiran u točkama 75. i 77. ove presude, koji će pri kupnji birati i na temelju estetskih razmatranja, treba ispitati je li se raniji žig rabio u osporavanom dizajnu i postoji li vjerojatnost dovođenja u zabludu relevantne javnosti.

Upotreba ranijeg žiga u osporavanom dizajnu i postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu relevantne javnosti

79 Kao prvo, s obzirom na to da je, kao što se na to podsjeća u točki 68. ove presude, tužitelj ograničio pravo na temelju kojeg je podnio zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna, u skladu s člankom 25. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 6/2002, na raniji žig, moguća prisutnost elemenata zajedničkih ranijem žigu u skuterima Vespa starijima od 2005. godine nije relevantna u svrhu ocjene njegove upotrebe u osporavanom dizajnu, u skladu s člankom 25. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 6/2002, kao što je to pravilno istaknulo žalbeno vijeće.

80 Kao drugo, što se tiče elemenata na koje se tužitelj poziva kao na razlikovna obilježja trodimenzionalnog oblika skutera koji je zaštićen ranijim žigom, a koji su navodno neopravdano bili uključeni u osporavani dizajn, odnosno oblika slova X između stražnje oplate i dijela ispod sjedala, oblika obrnutog slova Ω između dijela ispod sjedala i prednje zaštite te oblika strelice prednje zaštite, kojima je Sud u Torinu dodao oblik kapljice trupa, valja istaknuti da ocjena moguće upotrebe tih obilježja u osporavanom dizajnu pretpostavlja usporedbu njime zaštićenog oblika i oblika ranijeg žiga.

81 Međutim, kao što je to žalbeno vijeće istaknulo u točkama 84. do 86. pobijane odluke, promatrajući trodimenzionalni oblik skutera zaštićenog ranijim žigom i onaj osporavanog dizajna, prosječni potrošač, koji nije stručnjak koji raspolaže opsežnim tehničkim znanjima, neće moći spontano identificirati oblik slova „X” između stražnje oplate i dijela ispod sjedala ni oblik obrnutog slova „Ω” između dijela ispod sjedala i prednje zaštite, niti će automatski primijetiti oblik strelice prednje zaštite, čak ni primjenom visokog stupnja pažnje. Što se tiče trupa, prije će primijetiti razliku između zaoštrenog oblika trupa ranijeg žiga, dok se onaj osporavanog dizajna očituje više kao polukrug.

82 Općenitije, neovisno o tome hoće li relevantna javnost razlikovati elemente na koje se poziva tužitelj, kako su oni spomenuti u točki 81. ove presude, kao razlikovna obilježja ranijeg žiga, prosječni potrošač koji će upotrijebiti visok stupanj pažnje primijetit će stil, linije i aspekt koji obilježavaju trodimenzionalni oblik skutera koji je zaštićen ranijim žigom kao vizualno različite od onih osporavanog dizajna.

83 Stoga valja potvrditi utvrđenje žalbenog vijeća prema kojem postoje razlike između izgleda oblika ranijeg žiga i onog osporavanog dizajna. Te razlike odnose se i na elemente na koje se tužitelj poziva kao na razlikovna obilježja ranijeg žiga.

84 Tužitelj se ne može, kako bi nadomjestio takve vizualne razlike, pozvati na istovjetnost proizvoda zaštićenih ranijim žigom i osporavanim dizajnom ni na općepoznatu upotrebu na talijanskom tržištu trodimenzionalnog oblika skutera zaštićenog ranijim žigom za navedene proizvode, što potvrđuje ispitivanjem javnog mnijenja koje je podnio.

85 Naime, kao što je to žalbeno vijeće istaknulo u točki 87. pobijane odluke, za razliku od onoga što tužitelj tvrdi, informacije sadržane u navedenom ispitivanju javnog mnijenja ne omogućuju izvođenje zaključka o tome povezuje li relevantna javnost konkretno trodimenzionalni oblik skutera zaštićen ranijim žigom s osporavanim dizajnom ni tako utvrđivanje upotrebe ranijeg žiga u osporavanom dizajnu.

86 Kao treće, valja istaknuti da se članak 25. stavak 1. točka (e) Uredbe br. 6/2002 primjenjuje i kad se rabi sličan znak, a ne samo kad se rabi znak istovjetan onomu na koji se poziva u prilog zahtjevu za proglašavanje ništavosti (presude od 12. svibnja 2010., Pomagalo za pisanje, T-148/08, EU:T:2010:190, t. 52. i od 9. rujna 2015., Dairek Attoumi/OHIM – Diesel (DIESEL), T-278/14, neobjavljena, EU:T:2015:606, t. 85.), ako se između navedenih znakova može utvrditi vjerojatnost dovođenja relevantne javnosti u zabludu (presuda od 12. svibnja 2010., Pomagalo za pisanje, T-148/08, EU:T:2010:190, t. 54.).

87 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, vjerojatnost dovođenja u zabludu postoji kada javnost može vjerovati da predmetni proizvodi ili usluge potječu od istog poduzeća ili gospodarski povezanih poduzeća. Prema istoj sudskoj praksi, vjerojatnost dovođenja u zabludu mora se procjenjivati sveobuhvatno, prema percepciji koju relevantna javnost ima o predmetnim znakovima i proizvodima ili uslugama i uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike u predmetnom slučaju, osobito međuovisnost sličnosti znakova i obuhvaćenih proizvoda i usluga (vidjeti presudu od 25. travnja 2013., Chen/OHIM – AM Denmark (Sredstvo za čišćenje), T-55/12, neobjavljenu, EU:T:2013:219, t. 44. i navedenu sudsku praksu).

88 Međutim, u slučaju da se zaključi da relevantna javnost neće primijetiti da se u dizajnu Zajednice iz zahtjeva za proglašavanje ništavosti rabi razlikovni znak na koji se u prilog tom zahtjevu poziva, svaka vjerojatnost dovođenja u zabludu može se očito isključiti (vidjeti u tom smislu presudu od 12. svibnja 2010., Pomagalo za pisanje, T-148/08, EU:T:2010:190, t. 106.).

89 U presudi Suda u Torinu nacionalni sud zaključio je da je osporavani dizajn imao značajne estetske razlike u odnosu na raniji žig koje su se odnosile i na njegova razlikovna obilježja i koje su takve da mogu isključiti vjerojatnost dovođenja u zabludu relevantne javnosti na način da se navod o povredi ranijeg žiga osporavanim dizajnom trebao otkloniti. Te zaključke koji se nalaze u presudi Suda u Torinu nisu osporili ni tužitelj ni intervenijent i stoga su postali pravomoćni, kao što je to istaknuto presudom Žalbenog suda u Torinu i što su stranke potvrdile u svojim odgovorima na pitanje Općeg suda od 16. i 17. svibnja 2019.

90 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da, s jedne strane, zbog vizualnog dojma cjeline koji raniji žig ostavlja, koji je različit od onoga proizišlog iz osporavanog dizajna, i, s druge strane, zbog važnosti koju estetika ima u njegovu izboru, prosječan potrošač koji ima visok stupanj pažnje isključuje da se u osporavanom dizajnu rabi raniji žig, unatoč istovjetnosti dotičnih proizvoda.

91 Stoga žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku u ocjeni smatrajući u točkama 73. i 88. pobijane odluke da nije postojala vjerojatnost dovođenja u zabludu relevantne javnosti, koja je obuhvaćala vjerojatnost dovođenja u vezu, u svrhu primjene članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002.

92 Iz toga proizlazi da se drugi tužbeni razlog mora odbiti.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 25. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 6/2002

93 U okviru svojeg trećeg tužbenog razloga tužitelj u biti ističe da se osporavani dizajn treba proglasiti ništavim i na temelju članka 25. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 6/2002, primjenom zakonodavstva i načela talijanskog i francuskog autorskog prava.

94 Što se tiče navodne upotrebe intelektualne tvorevine zaštićene talijanskim autorskim pravom – odnosno legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (Zakon br. 633 o zaštiti autorskog prava i drugih prava povezanih s njegovim izvršenjem) od 22. travnja 1941. (GURI br. 166 od 16. srpnja 1941.), kako je izmijenjen – tužitelj je u zahtjevu uputio na „oblik Vespe" ili „Vespu". Tužitelj tvrdi da umjetnička i kreativna jezgra „Vespe" sastavljena od obilježja oblika na koja se podsjeća u točkama 10. i 53. ove presude potječe još iz 1945. i 1946. i da je to kreativno srce zaštićeno talijanskim autorskim pravom te da se ne mogu primijeniti razlike između različitih modela mopeda Vespa, kao što je to priznao Sud u Torinu. Naime, zahvaljujući tim obilježjima, koja su u bitnome ostala nepromijenjena otkad je tužitelj stvorio i prvi put stavio na tržište prvi model, Vespa je postala ikona, simbol navika i talijanskog umjetničkog dizajna. Tijekom rasprave tužitelj je pojasnio da raniji dizajn obuhvaća umjetničku i kreativnu jezgru originalne Vespe, odnosno ranije spomenutih obilježja oblika.

95 Što se tiče navodne upotrebe intelektualne tvorevine zaštićene francuskim autorskim pravom, tužitelj je uputio na presudu tribunala de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu, Francuska) od 7. veljače 2013., koji je također priznao da „Vespa" i, među ostalim, ona koja odgovara ranijem dizajnu, ispunjava uvjete za zaštitu prema francuskom autorskom pravu, primjenom članka L 111-1 francuskog Zakonika o intelektualnom vlasništvu, zbog svojeg globalnog posebnog aspekta i posebnog oblika koji ima „zaobljen karakter, ženski i ‚vintage'", koji se odnosi na posudbu estetskih izbora i osobnosti svojeg autora.

96 EUIPO i intervenijent osporavaju sve tužiteljeve tvrdnje.

97 Ponajprije valja podsjetiti na to da, u skladu s člankom 25. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 6/2002, dizajn Zajednice može biti proglašen ništavim ako predstavlja neovlaštenu upotrebu djela zaštićenog autorskim pravom države članice. Stoga se na tu zaštitu nositelj autorskog prava može pozvati kad, u skladu s pravom države članice koja mu dodjeljuje zaštitu, on može zabraniti navedenu upotrebu dizajna u pitanju (vidjeti u tom smislu presudu od 6. lipnja 2013., Brojčanici sata, T-68/11, EU:T:2013:298, t. 79.).

98 Zatim, prema sudskoj praksi, tužitelj koji se poziva na razlog ništavosti iz članka 25. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 6/2002 mora dostaviti elemente kojima može pokazati da osporavani dizajn predstavlja neovlaštenu upotrebu djela zaštićenog autorskim pravom dotične države članice (rješenje od 17. srpnja 2014., Kastenholz/OHIM, C-435/13 P, neobjavljeno, EU:C:2014:2124, t. 55.).

99 Konačno, iz zajedničkog čitanja odredbi članka 25. stavka 1. točke (f) i stavka 3. Uredbe br. 6/2002 te članka 28. stavka 1. točke (b) podtočke iii. Uredbe br. 2245/2002 jasno je, prvo, da će dizajn Zajednice biti proglašen ništavim ako predstavlja neovlašteno korištenje djela zaštićenog autorskim pravom države članice, drugo, da se na ništavost može pozvati samo nositelj autorskog prava i, treće, da taj zahtjev treba sadržavati prikaz i podatke o zaštićenom djelu na kojem se temelji kao i podatke koji pokazuju da je podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavosti nositelj autorskog prava (presuda od 23. listopada 2013., Viejo Valle/OHIM – Établissements Coquet (Šalica i tanjurić s urezima), T-566/11 i T-567/11, EU:T:2013:549, t. 47.).

100 Kao prvo, valja identificirati djelo na koje se tužitelj poziva u svrhu primjene članka 25. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 6/2002, koje se, iako je zaštićeno talijanskim i francuskim pravom, neovlašteno rabi u osporavanom dizajnu.

101 U tom je pogledu, s jedne strane, žalbeno vijeće u točki 99. pobijane odluke utvrdilo da je samo djelo koje je tužitelj identificirao s dovoljnom preciznosti u svrhu primjene članka 25. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 6/2002 bilo ono koje odgovara ranijem dizajnu, s obzirom na to da djelo za koje se bilo moguće pozvati na razlog ništavosti iz članka 25. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 6/2002 nije moglo biti akumulacija stiliziranih verzija jednog proizvoda tijekom desetljeća. S druge strane, žalbeno vijeće pridalo je djelu kreativnost i umjetničku vrijednost koje odgovaraju ranijem dizajnu, oslanjajući se na

zaključke presude Suda u Torinu, koja je upućivala na presudu Okružnog suda u Parizu od 7. veljače 2013. Te presude priznale su karakter zaštićenog djela, na temelju talijanskog i francuskog autorskog prava, modelu skutera koji odgovara ranijem dizajnu.

102 Ta utvrđenja treba potvrditi jer preuzimaju načelo prema kojem se autorskim pravom štiti izražavanje ideja, a ne same ideje. Naime, raniji dizajn obuhvaća jezgru originalne „Vespe”, odnosno obilježja oblika na koje se podsjeća u točkama 10. i 53. ove presude, i na temelju talijanskog autorskog prava može se zaštititi kao konkretno izražavanje te umjetničke i kreativne jezgre. Također, raniji dizajn ima globalni posebni aspekt i poseban oblik koji ima „zaobljen karakter, ženski i ‚vintage’”, koji se mogu zaštititi na temelju francuskog autorskog prava.

103 Kao drugo, valja provjeriti postoji li „neovlaštena upotreba” ranijeg dizajna, kao djela zaštićenog talijanskim i francuskim autorskim pravom, u osporavanom dizajnu, u smislu članka 25. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 6/2002.

104 Međutim, na temelju talijanskog autorskog prava u osporavanom dizajnu ne može se pronaći upotreba umjetničke i kreativne jezgre koja se sastoji od obilježja oblika na koje se podsjeća u točkama 10. i 53. ove presude. Naime, između stražnje oplate i donjeg dijela sjedala te između donjeg dijela sjedala i prednjeg ovjesa osporavani dizajn ima više oštre linije. Njegov zašiljen prednji ovjes predstavlja „kravatu” sve do blatobrana, prije nego strelicu. Što se tiče trupa, njegov oblik kod osporavanog dizajna nije tako oštar, za razliku od oblika kapljice trupa ranijeg dizajna.

105 Ni globalni poseban aspekt i poseban oblik koji ima „zaobljen karakter, ženski i ‚vintage’” ranijeg dizajna ne mogu se naći u osporavanom dizajnu, koji obilježavaju ravne linije i kutovi, na način da su dojmovi koje djelo ostavlja, a koji se odnose na raniji dizajn i na osporavani dizajn, različiti, kao što je to žalbeno vijeće istaknulo u točki 114. pobijane odluke.

106 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da žalbeno vijeće nije napravilo pogrešku u ocjeni smatrajući u točki 115. pobijane odluke, na temelju elemenata kojima je raspolagalo, da se model skutera koji odgovara ranijem dizajnu, zaštićen talijanskim i francuskim autorskim pravom, nije neovlašteno rabio u osporavanom dizajnu.

107 Iz toga proizlazi da treći tužbeni razlog valja odbiti.

108 Budući da tužitelj nije uspio ni u jednom tužbenom razlogu, tužbu valja odbiti.

Troškovi

109 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

110 Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova, sukladno EUIPO-ovu i intervenijentovu zahtjevu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (šesto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Piaggio & C. SpA nalaže se snošenje troškova.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 24. rujna 2019.

Potpisi